

שונות וקבלה בבית ספרנו

כולנו זוכרים מה קרה,
כולנו יודעים מה קרה בערב אחד ב 95,
אנחנו חוזרים ולומדים על זה,
קוראים ומדברים על זה,
ומנסים להבין את הנסיבות
כי את התוצאות אנחנו כבר יודעים.
אנחנו חושבים שלמדנו,
שכיום אנחנו עם מתחשב יותר, סובלני יותר,
עם שמסוגל לאכלס אנשים שונים עם דעות שונות,
אבל בכל זאת,
עוד רואים ברחובות ובחדשות מעשי שנאה וגזענות,
אז בעצם לא השתנה הרבה,
אנחנו עדיין מלמדים את עצמנו את מי לאהוב ואת מי לשנוא,
בית הספר שלנו מחנך אותנו לאהוב,
גם כשהאוכלוסייה משתנה ונעשית מגוונת יותר-
בכיתה אחת יש מזרחים, אשכנזים, קיבוצניקים, עירוניים, יהודים, ערבים,
נוצרים ועוד ועוד,
מלמדים אותנו להקשיב אחד לשני ולכבד את הדעות של כולם,
נותנים לנו כלים להתמודד עם דעות קיצוניות שנפגוש בהמשך החיים,
מחנכים אותנו להיות דור סובלני ומוסרי.
סביר להניח שגם יגאל עמיר חונך לסובלנות,
סביר להניח שרבים לפניו חונכו בדיוק כמוהו וכמונו,
אנחנו מקבלים את הכלים,
רוכשים השכלה, ערכים וחברים,
עכשיו המטרה היא להשתמש בכלים שלנו בצורה הנכונה וההגונה ביותר .